

ВОКАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

У статті актуалізовано питання вокально-педагогічної діяльності на основі детального аналізу наявних даних. Основні аспекти зосереджуються на вокальній підготовці студентів музично-педагогічних факультетів та розгляді цього процесу як засобу розвитку глибокого розуміння музичних образів та їх втілення у досконалій співацько-виконавській формі. Також відзначено важливість усвідомлення студентами теоретичних засад голосоутворення. Визначено вокально-педагогічну діяльність як складний багатоаспектний процес, спрямований на виховання та розвиток здібностей до сприйняття й виконання вокальної музики та формування музичного мислення, а також як специфічний вид професійної діяльності вчителя музичного мистецтва, спрямований на формування знань та ціннісного ставлення до вокальної діяльності. Виділено функції вокально-педагогічної діяльності, серед яких виділяються культурологічно-світоглядна, пізнавальна, діагностична, інтерактивна, орієнтаційна, оцінна, конструктивна, комунікативна та дослідно-творча. Взаємодія структурних і функціональних компонентів готовності майбутніх співаків до вокально-педагогічної діяльності також розкривається, звертаючись до її специфіки та особливостей спілкування. Підкреслено, що вокально-педагогічна діяльність базується на системі наукових положень, яка включає критерії оцінювання готовності до цієї діяльності, концепції, моделі та організаційно-методичні засади її реалізації. Зазначаються критерії оцінювання, що враховують музичну підготовку, вокальні навички, педагогічні знання, емоційну стабільність та творчий потенціал. Концепції і моделі визначають теоретичні засади та підходи до вокального навчання та педагогічної взаємодії. Організаційно-методичні засади стосуються організації навчального процесу, вибору методик, створення сприятливого середовища та оцінювання досягнень. Означено важливість вокально-педагогічної діяльності для формування музичної культури та розвитку вокальних здібностей учнів, а також акцентовано необхідність глибоких знань і розуміння вокального мистецтва та педагогічних принципів.

Ключові слова: вокально-педагогічна діяльність, професійна підготовка, методична підготовка, вокально-методична підготовка, готовність до вокально-педагогічної діяльності.

Постановка проблеми. Вокально-педагогічна діяльність вчителів музичного мистецтва відіграє важливу роль у формуванні та розвитку вокальних навичок учнів. Однак, у процесі професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва існує ряд проблем, які обмежують їхню здатність відповідати вимогам сучасної вокально-педагогічної практики. Серед них недостатнє усвідомлення майбутніми учителями музичного мистецтва важливості вокально-педагогічної діяльності. Часто вони зосереджуються на виконавських аспектах, витрачаючи більше часу на самостійну практику і виконання музичних творів, ніж на освоєння методик викладання та підготовки учнів до вокальних виступів. Відсутність свідомого розуміння значення вокально-педагогічної діяльності може впливати на якість їхньої майбутньої роботи як вчителів. Також недостатня підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва з вокальної педагогіки може обмежувати здатність ефективно працювати з учнями та допомагати їм у розвитку вокальних навичок. В свою чергу відсутність практичного досвіду та можливостей для впровадження отриманих знань в реальній вокально-педагогічній практиці може

призвести до незадовільної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до реальних викликів вокально-педагогічної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою професійної підготовки в галузі вокальної педагогіки та вокально-педагогічної діяльності займалися такі науковці як: В. Антонюк, В. Багадурова, Л. Василенко, О. Гаврилюк, Б. Гнидь, О. Довгань, Т. Дорошенко, О. Маруфенко, М. Михаськова, Н. Овчаренко, О. Ростовський, О. Стахевич, М. Ткаченко та інші.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. У галузі педагогіки музичного мистецтва виникає потреба у глибокому вивченні та актуалізації питання вокально-педагогічної діяльності, а саме теоретичного аспекту, що є одним з основоположних компонентів в підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва.

Мета статті – проведення детального аналізу наявних джерел з метою висвітлення та надання актуальності питанням, пов'язаним з вокально-педагогічною діяльністю.

Виклад основного матеріалу. Освіта – це певна сукупність знань, що здобуваються у про-

цесі навчання, а також процес їх засвоєння, рівень та ступінь [1]; процес і результат засвоєння систематизованих знань, умінь і навичок [13, с. 614]; духовне обличчя людини, що утворене під впливом моральних і духовних цінностей, які є надбанням її культурного кола, процес виховання, самовиховання, впливу, шліфування, що являє собою процес формування обличчя людини [5, с. 241]. У цьому процесі запорукою успіху є поєднання обсягу отриманих знань із особистісними якостями, що дозволяє самостійно розпоряджатися своїми знаннями, удосконалюючи здібності та поведінку і таким чином досягати соціальної зрілості та індивідуального зростання.

Освіту умовно можна розділити на загальну та спеціальну. Якщо перша дає знання, прищеплює уміння й навички, потрібні кожній людині у повсякденному житті, то друга озброює людину знаннями, уміннями та навичками, необхідними для працівника певної галузі [5, с. 241–242]

Система таких знань, умінь та навичок приводить нас до терміну «**зміст освіти**» що впливає із її основної функції – прилучити молодь до загальнолюдських і національних цінностей [5, с. 137]. З погляду О.Я. Ростовського, **зміст освіти** детермінується як система наукових знань про природу, суспільство, людське мислення, практичних умінь і навичок та способів діяльності, досвіду творчої діяльності [13, с. 596].

Досліджуючи питання готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності, слід розглянути таку дефініцію, як **музична освіта**.

В українському педагогічному словнику С.У. Гончаренка **музична освіта** трактується як сукупність знань, умінь і навичок, необхідних для практичної музичної діяльності, а також процес їх засвоєння [5, с. 241–218]. Це «процес і результат засвоєння знань і вмінь, необхідних для здійснення різноманітної музичної діяльності, а також сукупність знань і вмінь, набутих у результаті музичного навчання і виховання, а також система організації музичного навчання і виховання в навчальних закладах різного типу» [13, с. 610]. Дослідник В. Ф. Черкасов визначає музичну освіту як «цілеспрямований процес засвоєння знань, умінь і навичок у галузі музичного мистецтва, оволодіння цінностями світової та вітчизняної музичної культури в аналітично-теоретичному та практично виконавському аспектах». Вона знаходиться в діалектичній взаємодії таких інституцій, як сприймання, виконання і творення музики, що спрямовуються на музично-творчий розвиток особистості [15, с. 14].

Поняття **загальної музичної освіти** дослідила Т.В. Дорошенко, визначивши його як «процес і результат свідомого набуття суб'єктами діяльності базових музичних знань, умінь і навичок,

музичного досвіду, здатності до естетичного сприймання, розуміння й відтворення музики відповідно до власного особистісного потенціалу, що передбачає навчання, виховання й самовиховання учнівської молоді засобами різних видів (жанрів) музичного мистецтва на уроках та в позааудиторній діяльності в загальноосвітніх навчальних закладах та закладах загального художньо-естетичного виховання з метою реалізації культуротворчої функції освіти» [7, с. 114–115]. Процес та результат набуття музичних знань, умінь та навичок, здатності до естетичного сприймання, розуміння і відтворення музики відповідно до власного музичного потенціалу визначає зміст основ загальної музичної освіти [7, с. 115].

Переходячи від загальної музичної освіти до спеціальної, розглянемо питання **вищої професійної освіти в галузі музичного мистецтва**. Науковиця Н.А. Овчаренко у своїх дослідженнях визначає таку освіту як один із етапів системної професійної освіти фахівців у сфері музичного мистецтва, результатом якої є здобуття відповідної освітньої та професійної кваліфікації. Особливості даної освіти полягають в опануванні майбутніми вчителями музичного мистецтва мистецько-педагогічної готовності, сформованості високого рівня музичної культури та ціннісного відношення як до музичного мистецтва, так і музичної педагогіки в цілому, потребі професійного та особистісного вдосконалення протягом життя [9, с. 43].

Формування і збереження компонентів духовної культури є одним із пріоритетних педагогічних завдань суспільства, що втілюється у системі освіти та її структури в умовах глобалізації, інформаційної цивілізації та ринкової економіки. Процеси глобалізації, інтеграції та усвідомлення гуманістичної парадигми освіти, мультикультурність та неперервність музичної освіти формують собою основні тенденції вищої музичної освіти [12, с. 135–136].

Музично-педагогічна освіта – це культурний феномен, завдання якого спрямоване на засвоєнні систематизованих знань, умінь та навичок, що необхідні для якісного здійснення музично-педагогічної діяльності, а також оволодінні відповідною музично-педагогічною компетентністю під час професійної підготовки [8, с. 36]. Одне з пріоритетних **завдань музично-педагогічної освіти полягає** у підготовці фахівців, що можуть вільно володіти власною професією та орієнтуватися у суміжних галузях діяльності, здатні до постійного професійного зростання, самовдосконалення та самореалізації, ефективно застосовують інновації [12, с. 136].

Такими фахівцями є майбутні учителі музичного мистецтва. За визначенням Н.А. Овчаренко, **майбутній учитель музичного мистецтва** – це особистість, що в процесі спеціально організованої

виховної діяльності здобуває професійну кваліфікацію відповідно до кваліфікаційного рівня у закладі вищої освіти [8, с. 37].

Як зазначено у Законі України «Про вищу освіту», кваліфікація – це офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту [11].

Відповідно до цього майбутній учитель музичного мистецтва у своїй професійній діяльності повинен стати так званим провідником музичної культури, уміти допомагати учням у розкритті їхніх задатків та здібностей, творчого потенціалу та вміти залучити їх до ефективної музичної діяльності, що допоможе зберегти музичну культуру для майбутніх поколінь [12, с. 136].

У процесі професійної підготовки відбувається формування готовності до професійної діяльності. Досліджуючи питання формування готовності майбутніх учителів, І.В. Гавриш робить висновок, що такі поняття як «готовність» та «підготовка» є взаємопов'язаними та взаємозумовленими з огляду на те, що процес підготовки до професії можна розглядати як процес формування готовності до неї, а сама готовність є якісним результатом попередньої підготовки. Отже поняття «підготовка» збагачує та доповнює поняття «готовність» [4, с. 30].

Підготовка майбутніх учителів є цілісним процесом формування та вдосконалення знань, умінь, навичок, особистісних якостей, музично-творчого потенціалу, що регулюється у ЗВО. Теоретична основа ефективності даного процесу являє собою суб'єктно-особистісний підхід, що зумовлює залучення до самореалізації в інтегрованому комплексі різновидів фахового навчання та педагогічній практиці в умовах модернізації освіти [7, с. 115–116].

У наукових працях Н. Овчаренко професійна підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва у загальному значенні визначається як закономірний результат спеціальної підготовки та є цілісним освітнім процесом, що передбачає опанування системи музично-педагогічних компе-

тенцій, яка спрямовується на забезпечення готовності до музично-педагогічної діяльності, а отже і її успішної реалізації [8, с. 37; 9, с. 43]. З позиції вокально-педагогічної діяльності дослідниця дає визначення поняттю «професійна підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва» як процесу, що спрямовується на формування готовності безпосередньо до вокально-педагогічної діяльності [10, с. 15]. Становлення професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності в Україні поділяється на три етапи (див. табл. 1)

Сутність вокальної підготовки полягає у вокально-педагогічному процесі вивчення історичних, теоретичних та дидактичних основ вокальної педагогіки та виконавських умінь, котрі сприяють формуванню необхідної кількості знань, умінь та навичок у майбутній вокально-педагогічній діяльності [14, с. 100].

Вивчаючи проблему удосконалення вокальної підготовки майбутніх учителів музики, Л.О. Тоцька дала визначення поняттям «удосконалення вокальної підготовки» та «удосконалення вокальної підготовки майбутніх учителів музики», детермінуючи перше як вокально-педагогічний процес, котрий полягає у пошуку сучасних шляхів та методів, які більш конкретно розкривають індивідуальні якості та можливості студента, реалізуючи його творчий і художньо-пізнавальний потенціал [14, с. 100]; а друге – як вокально-педагогічний процес, що визначається застосуванням «історико-стильового та жанрового підходів та технології звукоутворення на принципах резонансної теорії мистецтва співу, що має сформувані сучасну проєкцію звуко-сміслового співацького мислення, та реалізації відповідних знань і навичок у майбутній вокально-педагогічній діяльності студентів». Під звуко-смісловим співацьким мисленням дослідниця має на увазі процес перенесення емоційних переживань та естетично-оцінних вражень в площину виконавсько-технологічних та словесно-логічних понять і категорій [14, с. 102]

Розглядаючи поняття «вокальна підготовка», звернемося до поглядів Л. Василенко, яка вважає що вокальна підготовка **студентів** музично-педагогічних факультетів є процесом, що спря-

Таблиця 1

Етапи становлення професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності в Україні

	Перший	Другий	Третій
Хронологія	1930 – 1962 рр.	1962 – 1991 рр.	з 1991 року по теперішній час
Особливості	упровадження до радянської музично-педагогічної освіти вокально-педагогічного досвіду консерваторій	створення єдиної системи професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва	формування сучасної системи професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, що також забезпечує підготовку до вокально-педагогічної діяльності та її модернізація з урахуванням європейських глобалізаційних та інтеграційних процесів

Примітки: сформовано автором на основі джерела: [10, с. 16]

мовується на розвиток здатності до глибокого розуміння змісту музичних образів та втілення їх у досконалій співацько-виконавській формі. Крім актуалізації власних співацьких відчуттів, що також потребує пильної уваги під час розвитку вокально-технічних навичок, слід надавати особливого значення усвідомленню студентами теоретичних засад природи людського голосотворення, особливо дитячого та юнацького [3, с. 9].

У контексті вокальної підготовки важливу роль відіграє періодизація формування української вокально-педагогічної школи, оскільки вона дозволяє розглядати розвиток цієї школи у різні етапи часу та встановлювати основні принципи, тенденції та досягнення, що вплинули на формування української вокальної культури (див. табл. 2).

Досліджуючи проблематику готовності до вокально-педагогічної діяльності, не можна оминати методичний складник даної теми. Є. Проворова, розглядаючи музично-педагогічну освіту як середовище вдосконалення методичної підготовки майбутнього вчителя музики, дала визначення такому поняттю, як «методична підготовка майбутніх учителів музики», що детермінується як процес музично-педагогічного навчання, спрямований на оволодіння методичними знан-

нями, досвідом, практичними уміннями в галузі музичної освіти, а результатом є методична підготовленість [12, с. 135].

У свою чергу Л. Василенко, зіставляючи зміст таких компонентів, як вокальний та методичний, вводить у термінологічний обіг своїх досліджень поняття «вокально-методична підготовка», трактуючи його як певну систему навчання, що забезпечує студентів знаннями, вміннями і навичками, які базуються на поєднанні індивідуального вокального розвитку та оволодіння методикою вокального навчання [3, с. 10]. Дослідниця визначає чотири компоненти вокально-методичної підготовки (див. табл. 3).

Розглядаючи **теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності**, погоджуємося з думкою Н. Овчаренко, яка вважає, що це система наукових положень, що лежать в основі даної підготовки та відображають структуру як вокально-педагогічної діяльності, так і готовності до неї. Необхідним складником даної системи є наявність критеріїв оцінювання готовності до вокально-педагогічної діяльності; концепції, моделі та організаційно-методичних засад її реалізації [9, с. 29].

Таблиця 2

Періодизація формування української вокально-педагогічної школи (За Н. Овчаренко)

Період	Хронологія	Особливості
1	до IX ст.	«зародження народнопісенного виконавського мистецтва»
2	X – XVI ст.	«започаткування церковних і фольклорних вокальних виконавсько-педагогічних традицій»
3	кінець XVI – XVIII ст.	«формування вокально-виконавських та вокально-методичних принципів на основі українського фольклору, церковної вокальної культури й виконавського досвіду зарубіжних вокальних шкіл»
4	перша половина XIX ст.	«виникнення академічної вокальної школи на засадах впливу італійського <i>bel canto</i> та національної співацької традиції з притаманним їй понятійним апаратом»
5	друга половина XIX – початок XX ст.	«започаткування професійної музичної освіти, зокрема у сфері вокального мистецтва та вокальної педагогіки»
6	20 – 80-ті роки XX ст.	«створення єдиної системи радянської професійної музичної (вокальної) освіти, наукових теорій щодо постановки голосу та основ вокальної методики; відкриття музично-педагогічних факультетів при консерваторіях і педагогічних вищих навчальних закладів»
7	(з 1991 року по теперішній час	«нове осмислення національних вокально-педагогічних традицій та врахування інноваційного досвіду вокального виконавства і вокальної педагогіки, на які впливає світовий полікультурний простір, ускладнення сучасної композиторської мови»

Примітки: сформовано автором на основі джерела: [9]

Таблиця 3

Компоненти вокально-методичної підготовки (За Л. Василенко)

Компонент	Характеристика
Мотиваційно-цільовий	«розуміння загальної мети і завдань вокально-методичної підготовки необхідність взаємодії вокального і методичного компонентів для успішного здійснення майбутньої професійної діяльності»
Інформаційно-пізнавальний	«усвідомлення ролі вокального мистецтва в естетичному вихованні особистості, особливостей музично-образної інтерпретації вокальних творів та систематизацію теоретичного матеріалу з основ голосотворення та методики вокального навчання»
Операційно-технологічний	«оволодіння вокально-виконавською майстерністю та практичними методами вокального розвитку»
Рефлексивно-аналізуючий	«розвиток здатності до самооцінки власних вокально-виконавських можливостей, визначення і застосування способів розв'язання методичних завдань і проблем вокального навчання»

Примітки: сформовано автором на основі джерела: [3, с. 10]

У різних наукових джерелах поняття **діяльності** визначається як: спосіб буття людини в світі, здатність її вносити в дійсність зміни [5, с. 98]; суттєва визначеність способу буття людини в світі, здатність її вносити в дійсність зміни, опосередковані ідеальним [13, с. 590]; форма активності, що характеризує здатність людини чи пов'язаних з нею систем бути причиною змін у бутті [2, с. 163].

У своєму науковому доробку О. Довгань, досліджуючи готовність майбутніх естрадних співаків, **вокально-педагогічну діяльність** вважає складним багатоаспектним і багатофункціональним процесом. Її сутність полягає у процесі виховання та розвитку здібностей до адекватного сприйняття та виконання вокальної музики з паралельним процесом формування музичного мислення, що сприяє створенню емоційно-ціннісного, художньо-естетичного ставлення особистості до дійсності, своєї професійної діяльності [6, с. 6].

Також науковці розглядають дане питання як специфічний вид професійної діяльності вчителя музичного мистецтва. Його мета спрямована на формування знань та вмінь, що стосуються вокального мистецтва та ціннісного ставлення до вокальної діяльності [10, с. 11].

Серед **функцій вокально-педагогічної діяльності** слід виділити такі, як: «культурологічно-світоглядна, пізнавальна, діагностична, інтерактивна, орієнтаційна, оцінна, конструктивна, комунікативна, дослідно-творча. Взаємодія структурних і функціональних компонентів готовності майбутніх естрадних співаків до вокально-педагогічної діяльності розкривається, виходячи із врахування її специфіки, багатоманітності відношень та особливостей спілкування, системи ціннісних орієнтацій, художньо-творчих можливостей, самореалізації особистості» [6, с. 7].

Висновки. Таким чином вокально-педагогічна діяльність базується на системі наукових положень, яка відображає структуру самої діяльності та готовність до неї. Ця система включає критерії оцінювання готовності до вокально-педагогічної діяльності, концепції, моделі та організаційно-методичні засади її реалізації. Критерії оцінювання враховують різні аспекти, такі як музична підготовка, вокальні навички, педагогічні знання, емоційна стабільність та творчий потенціал. Концепції і моделі визначають теоретичні засади та підходи до вокального навчання та педагогічної взаємодії з учнями. Організаційно-методичні засади стосуються організації навчального процесу, вибору методик, створення сприятливого середовища та оцінювання досягнень учнів. Вокально-педагогічна діяльність є важливою для формування музичної культури та розвитку вокальних здібностей учнів, вимагає глибоких

знань і розуміння вокального мистецтва та педагогічних принципів.

Обмежений обсяг статті не вичерпує всіх напрямків означеної тематики і перспективою подальших досліджень вбачаємо більш детальне її розкриття.

Список використаної літератури:

1. Академічний тлумачний словник (1970–1980). Словник української мови. Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/osvita> (дата звернення: 20.06.2023).
2. Бойченко М. М. Професія. Філософський енциклопедичний словник / ред. В. І. Шинкарук. Київ, 2002. – С. 531. Режим доступу: https://shron1.chtyvo.org.ua/Shynkaruk_Volodymyr/Filosofskyi_entsyklopedychnyi_slovyk.pdf (дата звернення: 20.06.2023).
3. Василенко В. М. Взаємодія вокального і методичного компонентів у процесі професійної підготовки майбутнього вчителя музики: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2003. 20 с.
4. Гавриш І. В. Теоретико-методологічні основи формування готовності майбутніх учителів до інноваційної професійної діяльності: дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04 / Харківський нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. Харків, 2006. 572 с.
5. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / Київ: Либідь, 1997. 373с.
6. Довгань О. В. Методика формування готовності майбутніх естрадних співаків до вокально-педагогічної діяльності: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ, 2010. 20 с.
7. Дорошенко Т. В. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх учителів початкової школи до забезпечення основ загальної музичної освіти учнів: дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04 / Чернігівський нац. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. Чернігів, 2016. 632 с.
8. Овчаренко Н. А. Система базових понять дослідження професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності / Неперервна професійна освіта: теорія і практика. 2013, Вип. 1–2. С. 34–40. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NPO_2013_1-2_7
9. Овчаренко Н. А. Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності: дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04 / Київський університет імені Бориса Грінченка. Київ, 2016. 483 с.
10. Овчаренко Н. А. Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності: автореф. дис. ... докт. пед.

- наук: 13.00.04 / Київський університет імені Бориса Грінченка. Київ, 2016. 38 с.
11. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII: станом на 28 трав. 2023 р. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 20.06.2023).
 12. Проворова Є. М. Теорія і практика методичної підготовки майбутнього вчителя музики на засадах прагматичного підходу: дис.... докт. пед. наук: 13.00.02 / Національний пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. Київ, 2018. 502 с.
 13. Ростовський О. Я. Теорія і методика музичної освіти: навч.-метод. посіб. Тернопіль: Навч. кн. Богдан, 2011. 639 с.
 14. Тоцька Л. О. Методичні засади удосконалення вокальної підготовки майбутніх учителів музики: дис. ... канд. пед. Наук : 13.00.02 / Національний пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. Київ, 2010. 271 с.
 15. Черкасов В. Ф. Теорія і методика музичної освіти: навчальний посібник, Тернопіль : Навчальна книга. Богдан, 2014. 472 с.

Yotka Y. Vocal-pedagogical activity: theoretical aspect

The article updates the issue of vocal-pedagogical activity based on a detailed analysis of existing ones. The main aspects are focused on the vocal training of musical and pedagogical faculties students and this process is considered as a means of developing a deep understanding of musical images and their embodiment in a perfect singing and performing form. The importance of students' understanding of voice formation theoretical principles was also noted. Vocal-pedagogical activity is defined as a complex multifaceted process aimed at education and development of the ability to perceive and perform vocal music, as well as the formation of musical thinking, as well as a specific type of professional activity of a music teacher, aimed at the formation of knowledge and a valuable attitude to vocal activity. The functions of vocal-pedagogical activity are distinguished, among which cultural-worldview, cognitive, diagnostic, interactive, orientation, evaluative, constructive, communicative and research-creative. The interaction of the structural and functional components of the future singers' readiness for vocal-pedagogical activity is also revealed by referring to its specifics and features of communication. It is emphasized that vocal-pedagogical activity is based on a system of scientific provisions, which includes criteria for assessing readiness for this activity, concepts, models, organizational and methodological principles of its implementation. Evaluation criteria are specified, taking into account musical training, vocal skills, pedagogical knowledge, emotional stability and creative potential. Concepts and models determine the theoretical foundations and approaches to vocal training and pedagogical interaction. Organizational and methodical principles relate to the organization of the educational process, the choice of methods, the creation of a favorable environment, and the evaluation of achievements. The importance of vocal-pedagogical activities for the formation of musical culture and the development of students' vocal abilities is indicated, as well as the need for deep knowledge and understanding of vocal art and pedagogical principles is emphasized.

Key words: *vocal-pedagogical activity, professional training, methodical training, vocal-methodical training, readiness for vocal-pedagogical activity.*